

- отъ небе-то, *та рече*: Тебѣ ся възвѣстява, царю Навуходоносоре: царство-то прѣми-
32 иж отъ тебе: И ^и ще ся изгониш отъ че-
ловѣцы-тѣ, и съ животны-тѣ на поле-то
ще бѫде селеніе-то ти: съ трѣвѣ като
говеда-та ще тя хранять, и седмь врѣ-
мена ще заминѣтъ вѣръ тебе, додѣ по-
знаешь че Вышній е Владѣтель на цар-
ство-то на человѣцы-тѣ, и го дава комуто
33 че. Тойи часъ слово-то ся изъвѣри вѣръ
Навуходоносоръ: и изгоненъ быде отъ че-
ловѣцы-тѣ, и трѣвѣ като говеда-та ядѣше,
и отъ росѣ-тѣ небесихъ тѣло-то му ся мо-
крѣше, додѣ му порастихъ космы-тѣ
като пера на орлы, и нокти-тѣ му като
на птицы.
- 34 И ^и вѣтъ свѣршътъ на дни-тѣ, азъ На-
вухоносоръ подигнѣхъ очи-тѣ си къмъ
небе-то, и умъ-ть ми ся вѣрихъ въ мене,
и благословихъ Вышия, и похвалихъ и
прославихъ ^и Живущаго въ вѣкъ, ^и на ко-
гото власт-та е властъ вѣчна, и царство-
35 то му изъ родъ въ родъ: И ^и всички-тѣ
земни жители ся сѣмѣтъ *прѣдъ него* като
нищо: и спорѣдъ ^и щѣніе-то си прави на
небесахъ-тѣ войскъ, и на земны-тѣ жи-
тели: и ^и нѣма който да възбраниявъ рѣ-
жкѣ-тѣ му, или който да му говори: ^и Шо
36 правишь ты? Въ то врѣме умъ-ть ми ся
вѣрихъ въ мене: и ^и за честь на царство-
то ми вѣрихъ ми ся слава-та ми и свѣт-
лость-та ми, и везирь-тѣ ми и голѣмци-тѣ
ми мя тѣрѣхъ, и утвѣрихъ ся на цар-
ство-то си, и ^и ми ся притури повече ве-
личество.
- 37 Сега азъ Навуходоносоръ хвалѣхъ и прѣ-
вѣзношъ и славіхъ небеснаго Царя; за-
що ^и всички-тѣ му дѣла сажъ истина, и
пятица-та му сїжда; и ^и може да смири
онѣзи които ходять въ гордость.

ГЛАВА 5.

- 1 Царь Валтасаръ ^и направи голѣмо пиро-
ваніе на тысяцъ отъ голѣмци-тѣ си, и
2 піяще вино прѣдъ тысяцъ-тѣ. И въ піе-
ніе-то на вино-то, заповѣда Валтасаръ да
донасѣжъ златы-тѣ и сребрѣны-тѣ сїжди
^и които Навуходоносоръ баща му отиѣ отъ
храмъ-ть който бѣ въ Ерусалимъ, за да
піяже съ тѣхъ царь-ть и голѣмци-тѣ му,
3 жены-тѣ му, и наложницы-тѣ му. Тогазъ
ся донесохъ златы-тѣ сїжди, които ся
отиѣхъ отъ храмъ-ть на домъ-ть Божій,
който бѣ въ Ерусалимъ: и піяжъ съ тѣхъ
царь-ть и голѣмци-тѣ му, жены-тѣ му, и
4 наложницы-тѣ му. Піяжъ вино, и ^и хвали-

^а Ст. 25.
^б Ст. 26.
^в Гл. 12; 7. Отк. 4; 10.
^г Псал. 10; 16. Гл. 2; 44; 7;
14. Мих. 1; 7. Лук. 1; 33.
^д Иса. 40; 15, 17.
^е Псал. 115; 3. 135; 6.
^ж Иов. 34; 29.

^а Иов. 9; 12. Иса. 45; 9. Рим. 9; 20.
^б Ст. 26.
^в Иов. 42; 12. Прит. 22; 4.
^г Мат. 6; 33.
^д Псал. 33; 4. Отк. 15; 3; 16; 7.
^е Иех. 18; 11. Гл. 5; 20.
^ж Есе. 1; 3.

- хъ божевѣтѣ златы и сребрѣны, мѣдны,
желѣзны, дѣрвены и каменны.
- 5 И ^и тозъ часть излѣзохъ пьести на че-
ловѣческѣ рѣкѣ, и писахъ ерешъ свѣ-
тилиникъ-тѣ върху мазаніе-то на стѣнѣ-
тѣ на царскѣ-тѣ палата: и царь-ть ви-
дѣ длань-тѣ на рѣкѣ-тѣ, която писа.
6 Тогазъ зракъ-тѣ на царя ся измѣни, и
размышленіе-та му го смущавахъ, що
сглобеніе-та на чѣсла-та му ся разгло-
бявахъ, и ^и колѣна-та му едно съ друго
7 ся тѣлчехъ. ^и Выхихъ царь-ть велегласно
да въведѣтъ ^и вражары-тѣ, Халдеи-тѣ, и
прѣдѣщатели-тѣ. Тогазъ царь-ть отово-
ри и рече на мудреци-тѣ Вавилонскы:
Който прочете това писаніе, и ми покаже
тѣлкованіе-то му, ще бѫде облѣченъ въ
багрѣніцѣ, и златно огърліе ще ся тури
около вратъ-ть му, и ^и ще въ третій на-
8 чаликъ на царство-то. Тогазъ влѣзохъ
всички-тѣ мудреци царскы; ^и но не мо-
жахъ да прочетѣтъ писаніе-то, нито тѣл-
кованіе-то му да явятъ на царя. Тогазъ
царь Валтасаръ, ся ^и смуты много, и ся
измѣни върху него зракъ-тѣ му, и голѣм-
ци-тѣ му ся смутихъ.
- 10 Отъ думы-тѣ на царя и на голѣмци-тѣ
му, царица-та влѣзе въ дому-тѣ на пиро-
ваніе-то; и отвори царица-та, и рече:
Царю, ^и да си живъ въ вѣкъ: да тя не
смущаватъ размышленія-та ти, и зракъ-тѣ
11 ти да ся не измѣнява. ^и Има человѣкъ въ
царство-то ти, въ когото е духъ-ть на
святы-тѣ божове: и въ дни-тѣ на баща-
ти, свѣтъ и разумъ и мудростъ, иакто
мудрост-та на божовѣтѣ, намѣрихъ ся
въ него, когото царь Навуходоносоръ ба-
ща ти, царь-ть баща ти, поставилъ ^и началь-
никъ на волхвы-тѣ, на вражары-тѣ, на
12 Халдеи-тѣ, и на прѣдѣщатели-тѣ; ^и За-
що духъ изященъ, и знаніе и разумъ,
тѣлкованіе на сънове, и изященіе на га-
данія, и развязруваніе на недоумѣнія ся
намѣрихъ въ тогози Даніила, ^и когото
царь-ть прѣименува Валтасаръ: сега
да ся повыка Даніиль, и ще покаже тѣл-
кованіе-то.
- 13 Тогазъ ся въвѣде Даніиль прѣдъ царя.
Царь-ть отвори, и рече Даніилу: Ты ли
си онзи Даніиль, който си отъ сънове-тѣ
на плѣнь-тѣ Іудинъ, които доведе отъ Іу-
14 деїхъ царь-ть баща ми? Чухъ наистинѣ
заради тебе, че, ^и духъ-ть на божовѣтѣ е
въ тебе, и свѣтъ и разумъ и мудростъ
15 изящна ся намѣрихъ въ тебе. И сега
рѣлѣзохъ прѣдъ мене мудреци-тѣ, и вра-
жары-тѣ, за да прочетѣтъ това писаніе,

^а Иер. 52; 19. Гл. 1; 2.
^б Отк. 9; 20.
^в Гл. 4; 31.
^г Наум. 2; 10.
^д Гл. 2; 2; 4; 6.
^е Иса. 47; 13.
^ж Гл. 6; 2.
^з Гл. 2; 27. 4; 7.

^и Гл. 2; 1.
^к Гл. 2; 4; 3; 9.
^л Гл. 2; 48; 4; 8, 9, 18.
^м Гл. 4; 9.
^н Гл. 6; 3.
^о Гл. 1; 7.
^п Ст. 11; 12.
^р Ст. 7; 8.